

РЕШЕНИЕ

№ 313

гр. Пазарджик , 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на първи април, през две хиляди двадесет и първа година
в следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Административно
наказателно дело № 20215220200136 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба от ЕТ „Гепан-Георги Панчов“, ЕИК 822090093
против Наказателно постановление № 521196- F 538113 от 30.06.2020 г.
издадено от директор Офис за обслужване - Пазарджик при ТД на НАП
Пловдив, с което на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС за нарушение на чл. 125,
ал.1, във вр. ал. 5 ЗДДС му е наложена имуществена санкция в размер на 500
лева.

Релевират се доводи за незаконосъобразност на издаденото наказателно
постановление и се иска неговата отмяна. Сочат се допуснати съществени
процесуални нарушения в хода на административнонаказателното
производство, изразяващи се в липсата на компетентност на органа, издал
обжалвания акт, съставянето на АУАН и наказателното постановление извън
срока по чл. 34 ЗАНН и антидатирането им, съставянето на АУАН в
отсъствие на нарушителя, без да са налице предпоставките за това,
ненадлежното му предявяване и връчване, което е лишило жалбоподателя от
правото да подаде възражения в срока по чл. 44, ал. 3 ЗАНН, липса на
описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, дадена
неправилна правна квалификация.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. П.-АК Пазарджик,
поддържа жалбата. Претендира разноси.

Въззиваемата страна, чрез юрисконсулт Т., оспорва жалбата, счита

същата за неоснователна и моли наказателното постановление да бъде потвърдено.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН-препис от обжалвания акт е връчен на жалбоподателя на 13.01.2021 г., а жалбата е депозирана на 20.01.2021 г. по пощата в деловодството на РС Пазарджик, от лице с право да обжалва, поради което е процесуално допустима.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и като прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

При извършена справка в Система за управление на приходите в НАП от служителите на ТД НАП Пловдив-старши инспектор по приходите М.М. и инспектор Д.К. установили, че ЕТ „Гепан-Георги Панчов“ е регистрирано по ЗДДС лице, но не е осигурило подаването в срок на справка – декларация по смисъла на чл.125 от ЗДДС в ТД на НАП –Пловдив за данъчен период от 01.10.2019 г. до 31.10.2019 г. Справката –декларация по ЗДДС по смисъла на чл.125 от ЗДДС дружеството не подало в срока до 14.11.2019 г. включително, а същата била подадена на 28.01.2020 г. в ТД на НАП –Пловдив по електронен път с вх.№ 113001681366/28.01.2020 г.

Служителите на НТ НАП Пловдив предприели действия по призоваване на жалбоподателя за съставяне на АУАН с Покана изх. № 23845/19.19.2091 г., в която обаче погрешно вписали името на неговия представител и адрес за кореспонденция. По тези причини поканата не била надлежно връчена. След това, на посочен от ЕТ „Гепан-Георги Панчов“ телефон за връзка с приходната агенция, служителката на НАП Пловдив-свидетелката Д. Й. Б. се свързала с упълномощения представител Петка Панчова и я призовала по телефона да се яви за съставяне на АУАН.

На 14.02.2020 г. в отсъствие на жалбоподателя, бил съставен АУАН № F538113, за това че ЕТ „Гепан-Георги Панчов“, като регистрирано по ЗДДС лице, не е осигурило подаването на „Справка-декларация“ за ДДС в законоустановения срок до 14.11.2019 г. за данъчен период от 01.10.2019 г. до 31.10.2019 г. Справка-декларация за посочения данъчен период е подадена по електронен път с КЕП на 28.01.2020 г. с вх. № 13001681366/28.01.2020 г. Прието е, че с това е нарушен чл. 125, ал.1 и ал. 5 ЗДДС.

АУАН № F538113/14.02.2020 г. е връчен на 22.06.2020 г. на упълномощения с нотариално заверено пълномощно представител на жалбоподателя-Петка Тодорова Панчова от свидетелката Д.Б.. При връчването му не са направени възражения. В срока по чл. 44, ал. 3 ЗАНН, на 25.06.2020 г., са пред Директора на ТД НАП Пловдив офис Пазарджик са депозиран писмени обяснения от ЕТ „Гепан-Георги Панчов“, ведно с приложена справка-декларация за ДДС за периода 01.10.2020 г.-31.10.2020 г.,

че за процесния период не е развивана дейност и декларацията е нулева и че се извинява за необоснованото забавяне на подаването ѝ.

Възраженията са приети за неоснователни и на 30.06.2020 г.. въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено обжалваното наказателно постановление, в което обективните признаци от състава на нарушението са описани по идентичен начин с тези в акта за установяване на нарушението. Идентична е и посочената нарушена разпоредба.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и от показанията на разпитаните свидетели- актосъставителя Д. А. К., свидетеля по акта- М. И. М. и свидетелката при предявявана и връчване на акта за установяване на нарушението Д.Б.. Съдът кредитира изцяло събраните гласни доказателства, които са непротиворечиви, взаимно допълващи се и кореспондират с представените писмени такива. Събрания по дело доказателствен материал изяснява по категоричен начин гореописаната фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка, съдът счита следното от правна страна:

Актът за установяване на административното нарушение и обжалваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, съгласно т.2.1 и т.1.2 от Заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018г. на ИД на НАП, във вр. чл. 193, ал. 2 ЗДДС, в предвидените от чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗДДС срокове.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, съставляващи самостоятелни основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление. И в двата акта са спазени императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН относно форма и съдържание-съдържат се данни за нарушителя, актосъставителя и свидетелите при извършване и установяване на нарушението. Описанието на фактическите обстоятелства от състава на нарушението е в степен, позволяваща на жалбоподателя да узнае обективните признаци от неговия състав и да организира защитата си. Посочени са и законовите разпоредби, които са били нарушени. Дадена е правилната правна квалификация на нарушението.

Неоснователно е възражението за липса на компетентност на административнонаказващия орган. Компетентността на административнонаказващият орган произтича от закона- чл. 193, ал. 2 ЗДДС, съгласно който наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. В изпълнение на предвидената възможност за делегиране на правомощия, е издадена Заповед ЦУ-ОПР-17/17.05.2018г. на ИД на НАП, с т.1.2, на която е на директорите на офиси при ТД НАП е

възложено да издават наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения, предвидени в чл. 179 ЗДДС, какъвто е процесния случай. Обстоятелството, че конкретно посоченото в наказателното постановление физическо лице- Петко Валентинов Петков е заемало към дата 30.06.2020 г. длъжността Директор на Офис за обслужване Пазарджик в ТД НАП Пловдив е общоизвестно обстоятелство, отразено е в електронната страница на НАП и не се нуждае от доказване.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за изтичане на давността за наказателно преследване. Нарушението е довършено на 15.11.2020 г., доколкото законоустановения срок по [чл. 125, ал. 5 от ЗДДС](#) е изтекъл на 14.11.2020 г. за процесния данъчен период, а АУАН е съставен на 14.02.2020 г. т.е. в тримесечния срок от откриване на нарушението и нарушителя.

Наказателното постановление е издадено на 30.06.2020 г. в законоустановения шестмесечен срок от съставяне на акта за установяване на нарушението.

Твърденията на жалбоподателя, че акта за установяване на нарушението и обжалваното наказателно постановление са антидатиращи, съдът приема за защитна теза, която не кредитира. Макар актът за установяване на административното нарушение, съгласно чл. 14, ал. 2 НПК да не се ползва с предварително определена от закона доказателствена сила относно посочената в него дата, това обстоятелство се установи от показанията на свидетелите К. и М.. Предвид че служителите са трети незаинтересовани от изхода на делото лица, житейски е правно нелогично да антидатираат официални документи, т.е. да извършват престъпление по чл. 308, ал. 1 НК.

В допълнение, по отношение на посочената дата на издаване на наказателното постановление, като се има предвид, че препис от акта за установяване на административното нарушение е връчен на жалбоподателя на 22.06.2020 г., че срещу него са подадени възражения на 25.06.2020 г. и с резолюция от 26.06.2020 г. е указано предприемане на действия по компетентност, обосновано може да се счита, че обжалваният акт е издаден на 30.06.2020 г. Късното му връчване, няколко месеца след това, не налага други изводи като се има предвид обема работа на приходната агенция.

Неоснователно е възражението за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне, предявяване и връчване на акта за установяване на нарушението и в частност съставянето му в нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Действително тази разпоредба гласи, че акт може да се състави в отсъствие на нарушителя само ако е известен, но не може да се намери или ако след покана не се яви. От показанията на свидетелите се установи, че жалбоподателят е поканен да се яви на посочен от него телефон за връзка с приходната агенция, който начин е сред предвидените в субсидиарно приложимия в

административнонаказателното производство чл. 178, ал. 8 НПК, че връзка с него е осъществена, но не се е явил. Макар така извършеното призоваване да не е удостоверено писмено от длъжностното лице, което го е извършило, видно от съдържанието на самия АУАН, той е връчен на надлежно упълномощен негов представител на 22.06.2020 г. който се е запознал със съдържанието му, включително и с възможността да депозира възражение в три дневен срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Такова писмено възражение е депозирано в срок и настоящият съд счита, че ЕТ „Гепан-Георги Панчов“ е упражнило в пълен обем правото си на защита на административната фаза от процеса. Последното е имало възможност да се запознае с АУАН, след като му е връчено и да се защити адекватно. Да се приеме обратното би означавало да се предаде ненужно формален характер на административнонаказателното производство, което би противоречало на целта и на духа на закона.

С оглед събраните гласни и писмени доказателства, съдът приема, че нарушението, нарушителя и обстоятелствата, при които е извършено, са доказани по несъмнен начин, а описаната в АУАН и наказателното постановление фактическа обстановка е безспорно установена. Не е спорно, че дружеството-жалбоподател е било регистрирано по ЗДДС лице, поради което е носител на задължението по чл. 125, ал. 1 ЗДДС за всеки данъчен период да подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124, с изключение на случаите по чл.159б.. Съгласно чл.125, ал.5 от ЗДДС декларацията по чл.125, ал.1 се подава до 14-то число на следващия месец. Дружеството не е изпълнило задължението си да подаде справка по чл.125 от ЗДДС за данъчен период от 01.10.2019 г. до 31.10.2019 г. , което задължение е следвало да изпълни до 14.11.2019 г., а е подало справка за процесния период по-късно със закъснение от два месеца на 28.01.2020 г. Нарушението е квалифицирано правилно, правилно е приложен материалният закон.

Правилно е приложена и съответната на нарушението санкционна норма. Съгласно чл.179 от ЗДДС лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1 , декларацията по чл. 125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв. Наложената имуществена санкция е в минималния предвиден от закона размер, съответства на обществената опасност на деянието и на нарушителя.

При проверка относно законосъобразността на наложеното наказателно постановление съдът счита, че в случая не е приложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Нарушението е формално и с извършването му не е необходимо да са настъпили общественоопасни последици. В случая не се

отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид. Доказателства, обуславящи квалифицирането на случая като маловажен не се събраха. Дори напротив, в подаденото възражение жалбоподателят посочва, че необосновано е пропуснал да изпълни в срок задължението си поради невнимание. Задължението за подаване на справка декларация за лица, които са регистрирани по ЗДДС съществува за всички лица, попадащи под обхвата на цитираната разпоредба и същото важи и в случаите, когато подадената СД е нулева, както е в конкретния случай. Обстоятелството, че дружеството е подало справка декларация на 28.01.2020 г. преди съставяне на АУАН също не може да бъде основание за отпадане на отговорността му по чл.125, ал.5 вр. чл.125, ал.1 от ЗДДС. Освен това по делото са налични доказателства, че това не е инцидентна проява.

Предвид гореизложеното съдът намира, че наказателното постановление като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и разпоредбата на чл.63, ал.5 от ЗАНН жалбоподателят следва да понесе и сторените от въззиваемата страна по настоящото производство разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид обстоятелството, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност размерът следва да бъде определен към минималния, предвиден в чл.27е от Наредбата за правна помощ, а именно 80,00 лв.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд Пазарджик

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 521196- F 538113 от 30.06.2020 г. издадено от директор Офис за обслужване - Пазарджик при ТД на НАП Пловдив, с което на ЕТ „Гепан-Георги Панчов“, ЕИК 822090093, със седалище и адрес на управление гр. Пазарджик, ул. "П.Ю.Тодоров" № 4 на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС за нарушение на чл. 125, ал.1, във вр. ал. 5 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във вр. чл. 27е от Наредбата за правна помощ, „ЕТ „Гепан-Георги Панчов“, ЕИК 822090093, със седалище и адрес на управление гр. Пазарджик, ул. "П.Ю.Тодоров" № 4 „да заплати на Национална агенция за приходите разноски за процесуално представителство от юрисконсулт в размер на 80,00 лв. /осемдесет лева/ по а.н.дело 136/2020 г. по описа на Районен съд Пазарджик.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава

ХІІ от АПК и на основанията по НПК, пред Административен съд Пазарджик, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му на страните .

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____